

gjøre sig den Uleilighed at gennemlese mine Yttringer om dette Punkt; men, skulde det være Tilfældet, saa vilde de vise, at jeg har havt Ret i at paastaae, at jeg aldeles ikke har brøgt Henvisningen til denne Ressource i den Betydning eller den Forstand, hvori det er taget af de to nævnte ærede Medlemmer. — Den ærede 7de Landssthingsmand for Kjøbenhavn (David) gjorde en Bemærkning angaaende den Yttring af mig, at Harkornet ved nærværende Lovforslag var taget med i et ligeligere og rigeligere Forhold end tidligere. Mine Bemærkninger derom have ikke angaaet Forholdet imellem Kjøbstad og Land eller sigtet til, at ved Contingentet skulde Kjøbstæderne være forurettede fremfor Landet; men mine Bemærkninger vare alene grundede paa en Sammenligning imellem § 1 i Loven af 21de Marts 1864 og nærværende Lovforslags § 6. Jeg troer, at man ved at sammenholde disse Paragraffer — idetmindste har jeg ikke kunnet faae Andet ud deraf — maa komme til den Erkjendelse, at Harkornet som Harkorn rammes i en større Grad her end ved Loven af 21de Marts 1864, og dette mener jeg er et Fortrin og et stort Gode ved Lovforslaget.

Jeg udtalte mig meget bestemt om det Uhyggelige i at faae en Indkomsskat som en stadigt tilbagevendende ubestemt Procentskat paa vore Budgetter. Den Forhandling, som nu i de sidste 4 Dage derom har fundet Sted, har imidlertid overbevist mig om, at hvor mobbdelig og uebillig jeg end finder denne Skatteform, saa vilde vi dog neppe kunne undgaae den; jeg skal derfor stemme for Lovens Overgang til 2den Behandling, og jeg skal paa dens tidligere Stadier gjøre Mit til, at den bliver saa lidet ubehagelig, som det paa nogen Maade efter denne meget ubehagelige Skatteforms Natur er muligt.

Finantsministeren: Den ærede 1ste Landssthingsmand for 9de Kreds (N. Rasmussen) henvendte for nylig nogle Bemærkninger til mig, ligesom de vel tildeels ogsaa gjaldt den hele Regjering. Jeg skal først sige ham, at det ganske vist er en Finantsministers Sag at sørge for, at Finantsferne ere i Orden, men at det ligejaavist ogsaa er hans Sag at sørge for, at

Skatterne ikke naae en saadan Størrelse, at Befolkningen derved bliver forarmet. Disse to Ting høre utvivlsomt sammen; thi det vilde kun lidet hjælpe, at have en Finantsminister, naar han i det Dødblik, han havde Brug for Penge, ikke kunde faae Penge af dem, han skulde have dem af. Jeg troer heller ikke, at hvad der er fremkommet fra Regjeringens Side, er Noget, der i mindste Maade tyder paa, at Regjeringen skulde være uden Opmærksomhed paa denne Side af sit Hverdags og sine Pligter. Det ærede Medlem udtalte sig vistnok ogsaa noget skarpt, end det forekommer mig, at der kunde være Anledning til ligeoverfor Regjeringens Bestrebelse for at tilveiebringe Besparelser. Jeg skal bemærke, at han for det Første ikke refererede mine Ord fuldstændig rigtigt, naar han udtalte, at jeg havde sagt, at Besparelser hørte til Floskernes Kategori. Dette har jeg ikke sagt. Hvad jeg har sagt, er, at naar de forlangte Besparelser vare af den Beskaffenhed, at de ikke kunde udføres i Livet, saa hørte de til Floskernes Kategori, og det er aabenbart noget ganske Andet end det, som det ærede Medlem lagde deri. Jeg har tværtimod sagt, og jeg gjentager det, at det er mit, som Regjeringens, Alvor at ville gennemføre alle de Besparelser, der ere mulige; men jeg siger ligeledes, at, naar man seer bort fra de store gjenemgaaende Besparelser, som det ærede Medlem og flere Andre med ham ville have med Hensyn til Landets Forsvarsvæsen, saa er det klart for de fleste af dem, der høre med disse Ting, at de øvrige Besparelser i Administrationen, selv om de skulle og maae gjøres for at skaffe Statslivet ind i en Form, som passer til vore nuværende Forhold, ere og vilde blive en Draabe i Havet. Det er forøvrigt uretfærdigt, naar det ærede Medlem ikke vil see, hvad der allerede er skeet; det er ganske vist ikke store gjenemgribende Besparelser, thi det har der ikke været Leilighed til; men der er dog besvaret ikke Lidet i Administrationen. Der er saaledes f. Ex. i Indenrigsministeriet udslettet et heelt Departement. I Finantsministeriet er der i min Tid, efterat min ærede Formand allerede havde foretaget en Reduction, neblagt ikke mindre end tre Contoirer; der er ligeledes under Finantsministe-